

(24) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਾਰਮ 'ਐਫ' ਜੀਆ ਲਾਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ।

(25) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਰਿਆਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) (ਏ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਖਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਚਾਂਦਗੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(26) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 15 ਮਈ, 1961 (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-1), 7 ਸਤੰਬਰ, 1961 (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-3), 8 ਜਨਵਰੀ, 1963 (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-4), 18 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ , 1983 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7) ਅਤੇ 2 ਅਗਸਤ, 1983 (ਅਨੇਕਸਰ P-9) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਪਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਓਪੀ ਗੁਪਤਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਸ, —
ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 2846

4 ਫਰਵਰੀ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਅਨੁਛੇਦ 226— ਸੀਨੀਅਰ ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ— ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੱਸਿਆ ਕਾਰਨ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ—ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ— ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ—ਐਕਸਪਾਰਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਐਕਸਪਾਰਟ ਇਨਕੁਆਰੀ ਰਿਪੋਰਟ — ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ—ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ— ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ—ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 26 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ - ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ - ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ - ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਕ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ - ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਬਦਲ ਕੇ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਜਾਂਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ 1 ਲੱਖ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਈ, 1997 ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਕਿਉਂ ਹੈ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਹੈ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹਾਂ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। 1 ਲੱਖ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ।

(ਪਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਡੀ. ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਸਨ।

ਬੀ. ਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੋ

(1) ThechaThetchall I ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1999, 21 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਅਨੁਬੰਧ P-15, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਲਾਈਫ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ; ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 19 ਸਤੰਬਰ, 2000, ਅਨੁਸੂਚੀ P-17, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ

ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-20 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਦੇ 28 ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) 28 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1985 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1991 ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਈ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। , 1996 ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ 31 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰ ਪਤਨੀ ਜੋ ਗਠੀਏ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੈਜ਼ੂਅਲ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੈਜ਼ੂਅਲ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਨੂੰ ਸੀ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 31 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1999, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-15, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਨ. ਬਾਜਪਾਈ, ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਗਏ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਜਪਾਈ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਜਪਾਈ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4236 ਆਫ 2001 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 15 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 28 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਪੇਟਿਟ, ਆਇਨਰ ਨੂੰ 3 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 3 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਦਾ ਆਰਡਰ, ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-20, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

(5) ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਚੁਣੌਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ ਭਾਵ ਮਈ 1997 ਨੂੰ 26 ਸਾਲ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ

ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ (ਆਰ ਕੇ ਰਾਏ), ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਅਤੇ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਟਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ' ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਸੈਨੀ ਬਨਾਮ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਖਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਭਾਵ, ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਮੁਆਫੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਪੱਖੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੀਡਿੰਗ

- (1) (2003)9 SCC 480
- (2) (2003)8 SCC 9
- (3) (1985)1 SCC 120

ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਗੈਰ-ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰੋ-1 ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਨਿਜ਼ਾਮੁਦੀਨ (4) ਉੱਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਈ, 1997 ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਭਾਵ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

(9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-20 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਿਤਾਏ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ: -

- (10). ਹੈਲੋ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨੰਬਰ 11 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ y ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸੀ

(4) **ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 3290**

ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 19 ਸਤੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

ਮੇਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ 2 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ 'ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ' ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ LIC ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸਟਾਫ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1960 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਈ. ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਜ਼ਮੀਨੀ ਵਾਰੰਟਿੰਗ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੋਪਕ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਰਮੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(10) 9 ਅਤੇ 10, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 28 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਵਾਰੰਟੀ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਈ, 1997 ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 26 ਸਾਲ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ 26 ਸਾਲ ਦੀ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਨਿਜ਼ੀਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰੋਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 26 ਸਾਲ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਾਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ/ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਈ, 1997 ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਸੇਵਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਕਿਉਂ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਛੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਜਪਾਈ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਸਨ

ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ (ਸਟਾਫ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1960 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(14) ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ. ਨਿਜ਼ਾਮੂਦੀਨ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ

ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਾਰ ਲੋਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼। 80,000 ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 1 ਲੱਖ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਸੂਲ / ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ 3 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-20 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 3 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। 31 ਮਈ ਦੀ ਮਿਆਦ।, 1997 ਤੋਂ 2 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਡੀਜ਼ ਨਾਨ ਪੀਰੀਅਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕਰਨਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

O.P. GUPTA v. LIFE INSURANCE COPRPORATION OF INDIA, 872
AND OTHERS (*Hemant Gupta. J.*)